

Да Жыдоў пасланьня Апостала Паўла, пачатк 316.

Алілуя, тон 8

Верш: Сёньня адпускаеш раба Твайго, Уладыка, паводле слова Твайго, зь мірам.

Верш: Сьвятло на асьвятленьне язычнікаў, і славу народу Твайго Ізраіля.

Лк 2:29, 32

Евангелья ад Лукаша, пачатак 7.

Замет “Годна”

Багародзіца Дзева, / Надзея хрысьціянаў, / абараняй, агароджвай і захоўвай на Цябе надзею маючых.

Ірмас, тон 3: ВУ цені і літары Закона / мы, верныя, угледжваем выяву: / усякая істота мужчынскага полу, / адчыняючая улонья маці, прысьвячана Богу; / таму першанароджанае Слова, / Сына Айца безпачатковага, / першанароджанага не ведаўшай мужа Маці, / мы узьвялічваем.

Да адданьня сьвята.

Прычасьнік

Чару ратунку прыму, і імя Гасподняе клікну. Алілуя. (3)

Пс 115:4

СУСТРЭЧА ГОСПАДА БОГА І ЗБАЎЦЫ НАШАГА ІСУСА ХРЫСТА Ў СЬВЯТЫНІ (ГРАМНІЦЫ)

(2 лютага)

ЛЬВОЎ
л.Б 2007

Парафія свят. Кірыла Тўраўскага, г. Львоў

Складзена сьвятаром Сяржуком Горвікам,
Біблійныя тэксты пададзены згодна перакладу
спадара Васіля Сёмухі

Дзеля служэньня 8

Беларускім Праваслаўным Абрадзе
Дабраслаў, Госпад, працу нягоднага слугі Твайго

перабываючых у цемры. / Весяліся і ты, старац справядлівы, / які прыняў у абдымкі Вызваліцеля душаў нашых, / што даруе нам уваскрэсьне.

Верш 3: Зраблю імя Тваё памятным ва ўсіх пакаленьнях.

Пс 44:18А

Трапар: Радуйся, дабрадатная Богародзіца Дзева, / бо з Цябе зазьзяла Сонца праўды, Хрыстос Бог наш, / асьвячаючы перабываючых у цемры. / Весяліся і ты, старац справядлівы, / які прыняў у абдымкі Вызваліцеля душаў нашых, / што даруе нам уваскрэсьне.

Уваход

Паказаў Господзь выратаваньне Сваё, адкрыў перад вачыма народаў праўду Сваю.

Пс 97:2

Трапар: Радуйся, дабрадатная Богародзіца Дзева, / бо з Цябе зазьзяла Сонца праўды, Хрыстос Бог наш, / асьвячаючы перабываючых у цемры. / Весяліся і ты, старац справядлівы, / які прыняў у абдымкі Вызваліцеля душаў нашых, / што даруе нам уваскрэсьне.

Слава Айцу, і Сыну, і Сьвятому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Кандак, тон 1

Улоньня Дзевы асьвянціўшы нараджэньнем Тваім, / і рукі Сімяёна дабраславіўшы, / загадзя, як належыла, / і цяпер Ты выратаваў нас, Хрысьце Божа. / Але абгарадзі мірам сярод войнаў народ Твой / і умацуй тых, каго Ты узылюбіў, / Адзіны Чалавекалюбчы.

Трысьвяцьця.

Пракімен, тон 3, Песьня Богародзіцы

Праслаўляе душа Мая Госпада / і ўзрадаваўся дух мой у Богу, Збаўцу Маім.

Верш: Што дагледзеў Ён пакорлівасьць рабы Сваёй; бо ад сёньня будуць шчасьціць Мяне ўсе роды.

Лк 1:46–48

Антыфон 2

Верш 1: Аперажыся мечам па паясьніцы Тваёй, Магутны.
Пс 44:4А

Збаў нас, Сын Боскі, / у абдымках справядлівага Сімяёна насімы, / сьпяваючых Табе: алілуя.

Верш 2: . І ў гэтым уборы Тваім пасьпяшайся.
Пс 44:5А

Збаў нас, Сын Боскі, / у абдымках справядлівага Сімяёна насімы, / сьпяваючых Табе: алілуя.

Верш 3: Вострыя стрэлы Твае - народы ўпадуць прад Табою.

Пс 44:6А

Збаў нас, Сын Боскі, / у абдымках справядлівага Сімяёна насімы, / сьпяваючых Табе: алілуя.

Верш 4: Жазло праўды / - жазло царства Твайго.

Пс 44:7Б

Збаў нас, Сын Боскі, / у абдымках справядлівага Сімяёна насімы, / сьпяваючых Табе: алілуя.

Слава Айцу, і Сыну, і Сьвятому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Адзінародны Сын:

Антыфон 3

Верш 1: Слухай, дачка, і глядзі, / і прыхілі тваё вуха.
Пс 44:11А

Тропарь, глас 1

Радуйся, дабрадатная Богародзіца Дзева, / бо з Цябе зазьзяла Сонца праўды, Хрыстос Бог наш, / асьвячаючы перабываючых у цемры. / Весяліся і ты, старац справядлівы, / які прыняў у абдымкі Вызваліцеля душаў нашых, / што даруе нам уваскрэсьне.

Верш 2: І будуць прасіць цябе найбагацейшыя людзі.
Пс 44:13Б

Трапар: Радуйся, дабрадатная Богародзіца Дзева, / бо з Цябе зазьзяла Сонца праўды, Хрыстос Бог наш, / асьвячаючы

НА ВЯЛКАЙ ВЯЧОРНЯЙ**На “Госпада клічу:” вершыры на 8, тон 1
патрыярха Гэрмана**

Распавядзі, Сімяён, / Каго Ты ў Храме носіш у абдымках і радуешься? / Да Каму ты усклічаш і заклікаеш: / “Цяпер я вызваліўся, бо убачыў Выратавальніка майго!”. / - “Ён - ад Дзевы народжаны, / Ён - ад Бога Бог Слова, / які увасобіўся дзеля нас і выратаваўшы чалавека!” / Яму паклонімся! (3)

Прымі на рукі, Сімяён, Заканадаўца, / Якога бачыў Майсей у цямрэчы на Сінаі, / зрабіўшагася Немаўлём і падкараючагася Закону. / Ён - праз Закон гаварыўшы, / Ён - прарокамі абвяшчоны, / што увасобіўся дзеля нас і выратаваўшы чалавека. / Яму паклонімся! (3)

Давайце і мы сьпевамі боганатхнёнымі / сустрэнем Хрыста і прыем Таго, / чыё выратаваньне Сімяён убачыў. / Гэта аб Ім Давыд узьвяшчае, / гэта Ён - Які гаварыў праз прарокаў, / што увасобіўся нас дзеля і праз Закон абвяшчаўшы. / Яму паклонімся! (2)

Слава Айцу, і Сыну, і Сьвятому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Звыгоднага Яна Дамаскіна, тон 6

Ды адчыняецца ў гэты дзень нябёсная брама, / бо Безуладнае Слова Айца, / прыняўшае ў часе пачатак / не страціўшы Сваёй Боскасьці, / Дзевай-Маці як Немаўля саракадзёны / добраахвотна прыносіцца ў Храм падзаконны, / і Яго ў абдымкі прымае старац, / “Адпусьці”, - заклікаючы, як слуга Уладару - / “бо бачылі вочы мае выратаваньне Тваё!” / Прышоўшы ў сусьвет выратаваць род чалавечы, / Госпад, слава Табе!

Уваход. Пракімен дня і чытаньня сьвята.

1. Выхаду чытаньня

У гэты самы дзень Гасподзь вывеў сыноў Ізраілевых зь зямлі Егіпецкай па рушэньнях іхніх. І наказаў Гасподзь Майсею сказаць: высьвяці мне кожнага першынца, які раскрывае ўлоньне сярод сыноў Ізраілевых, ад чалавека да быдла, Мае яны. І сказаў Майсей народу: памятайце гэты дзень, у які выйшлі вы зь Егіпта, з дому рабства, бо рукою моцнаю вывеў вас Гасподзь адтуль, і ня ежце квашанага: Выконвай жа статут гэты ў прызначаны час, год у год. І калі выведзе цябе Гасподзь у зямлю Ханаанскую, як ён запрсыгаўся табе і бацькам тваім, і дасьць яе табе, - аддзяляй Госпаду ўсё, што расхіляе сьцёгны; і ўсё першароднае з жывёлы, якое ў цябе будзе, мужчынскага полу, Госпаду; І калі пасья спытаецца ў цябе сын твой, кажучы: што гэта? дык скажы яму: рукою моцнаю вывеў нас Гасподзь зь Егіпта, з дому рабства; бо калі фараон упарціўся адпусьціць нас, Гасподзь усмерціў усіх першынцаў у зямлі Егіпецкай, ад першынца чалавечага да першынца з жывёлы, - таму я прыношу ў ахвяру Госпаду ўсё, што расхіляе сьцёгны, мужчынскага полу, а кожнага першынца з сыноў маіх выкупляю; і хай будзе гэта знакам на руцэ тваёй і замест павязкі над вачыма тваімі; бо рукою моцнаю Гасподзь вывеў нас зь Егіпта. Не марудзь прыносіць пачаткі з гумна твайго і з чавільні тваёй; аддавай Мне першынца з сыноў тваіх.

Вых 12:51; 13:1–3, 10–12, 14–16; 22:29;

Кнігі Лявіт чытаньня

І наказаў Гасподзь Майсею сказаць: скажы сынам Ізраілевым: калі жанчына зачне і народзіць немаўля мужчынскага полу, дык яна нячыстая будзе сем дзён; як у дні пакутніцтва яе ачышчэньнем, яна будзе нячыстая; а на васьмы дзень абрэжацца крайняя плоць ягоная; і трыццаць тры дні павінна яна сядзеццэ, ачышчаючыся ад крывей сваіх; ні да чога сьвяшчэннага не павінна дакранацца і да сьвяцілішча не павінна падыходзіць, пакуль ня мінуцца дні ачышчэньня яе. Пасьля заканчэньня дзён ачышчэньня свайго

на вякі вякоў. Амін.

Патрыярха Гэрмана, тон 6

На старэчых руках у сёньняшні дзень / як на Хэрувімскай калясьніцы прылеч дабраваліўшы, Хрысьце Божа, / і нас, асьпяваючых Цябе, / ад валадарства запалу, калі мы заклічам Цябе, пазбаў / і выратуй душы нашы!

Славаслаўя вялікае

Водпуск

У абдымках справядлівага Сімеона быць насімым дабраваліўшага дзеля нашага выратаваньня, Хрыстос, праўдзівы Бог наш, па малітвах прачыстай Сваёй Маці, сьвятых слаўных і усяхвальных Апосталаў і усіх сьвятых памілуе і выратуе нас, як добры і Чалавекалюбчы.

НА ЛІТУРГІІ

Дабрашчасныя: з канона сьвята песьні 3 і 6.

Антыфон 1

Верш 1: Маё сэрца вылілася добрым словам.

Пс 44:2А

Малітвамі Богародзіцы, Збаўца, / збаў нас.

Верш 2: Язык мой / - пяро хуткага пісьма.

Пс 44:2В

Малітвамі Богародзіцы, Збаўца, / збаў нас.

Верш 3: Мілата з Тваіх вуснаў вылілася.

Пс 44:3Б

Малітвамі Богародзіцы, Збаўца, / збаў нас.

Верш 4: Таму дабраславіў Цябе Бог навечна.

Пс 44:3В

Малітвамі Богародзіцы, Збаўца, / збаў нас.

Слава Айцу, і Сыну, і Сьвятому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Малітвамі Богародзіцы, Збаўца, / збаў нас.

узвьялічвала.

Катавасія

Богародзіца Дзева, / Надзея хрысьціянаў, / абараняй, агароджвай і захоўвай на Цябе спадзяваньня ускадаючых.

У цені і літары Закона / мы, верныя, угледжваем выяву: / усякая істота мужчынскага полу, / адчыняючая улоньня маці, прысьвячана Богу; / таму першанароджанае Слова, / Сына Айца безпачатковага, / першанароджанага не ведаўшай мужа Маці, / мы узвьялічваем.

Сьвяцільны

Паўстаўшы ў Духу ў сьвяцілішчы, / старац прыняў у абдымкі Уладара Закона, усклічучы: / “Цяпер ад сувязі цела мяне вызвалі, / як сказаў Ты, з мірам: / бо сваімі вачамі я убачыў / адкрыцьцё язычнікам і выратаваньне Ізраіля!” (3)

На “хваліце” вершыры на 4, тон 4

Закон, у Пісаньні дадзены выконваючы, Чалавеколюбча, / цяпер у Храм прыносіцца, / і Яго прымае старэчымі рукамі Сімяён старац, / “Цяпер адпускаеш мяне”, - заклікаючы, - да тамтэйшай асалоды: / бо убачыў я Цябе ў гэты дзень, / сьмяротнай плоцьцю надзеленага, / але пануючага над жыцьцём / і над сьмерцю уладара!” (2)

Сьвятлом у адкрыцьцё язычнікам Ты зьявіўся, Госпад, / Сонца праўды, насімая на лёгкім воблаку, / утоенае ў цені Закона выконваючы, / і прыадчыняючы пачатак новай дабрыні. / Таму, сузіраючы Цябе, Сімяён усклікаў: / “Вызвалі мяне ад тленьня, / бо убачыў я Цябе ў гэты дзень!”

Ад нетр Айца не адыходзячы Боскасьцю, / увасобіўшыся, як Сам дабраваліў, / Той, Каго ў абдымках трымае Усядзева, / Ты быў перададзены на рукі Богапрымальніка Сімяёна, / Трымаючы Сваёй рукой усё. / Таму ён у захапленні заклікаў: / “Цяпер адпускаеш Ты мяне з мірам, слугу Твайго, / бо убачыў я Цябе, Уладар!”

Слава Айцу, і Сыну, і Сьвятому Духу, цяпер і заўсёды, і

за сына, альбо за дачку, яна павінна прынесці гадалае ягня на цэласпаленьне і маладога голуба альбо галубку ў ахвяру за грэх, да ўваходу ў скінію сходу да сьвятара; А калі яна ня можа прынесці ягняці, дык няхай возьме дзьве галубкі альбо два маладыя галубы, аднаго на цэласпаленьне, а другога ў ахвяру за грэх, і ачысьціць яе сьвятар, і яна будзе чыстая.

Ляв 12:1-4, 6, 8;

Кнігі Лікаў чытаньня

Пасьля гэтага ўвойдуць лявіты служыць скініі сходу, калі ты ачысьціш іх і ўчыніш над імі пасьвячэньне іх; бо яны аддадзены мне з сыноў Ізраілевых: замест усіх першынцаў з сыноў Ізраілевых, якія размыкаюць усякія сьцэгны, Я бяру іх Сабе; бо Мае ўсе першыны ў сыноў Ізраілевых, ад чалавека да быдла: у той дзень, калі Я пабіў усіх першынцаў у зямлі Егіпецкай, Я асьвяціў іх Сабе

Лік 8:15-17

2. Прароцтваў Ісаі чытаньня

У год сьмерці цара Азіі бачыў я Госпада, Які сядзеў на троне высокім і ўзьнесеным, і краі шатаў Ягоных напаўнялі ўвесь храм. Вакол Яго стаялі серафімы; у кожнага зь іх па шэсьць крылаў: двума засланяў кожны аблічча сваё, і двума засланяў ногі свае, і двума лётаў. І клікалі адзін аднаму і казалі: Сьвяты, Сьвяты, Сьвяты Гасподзь Саваоф! уся зямля поўная славы Ягонай! І затрэсьліся бэлькі ў браме ад голасу тых, што клікалі, і дом напоўніўся дымам ахвярным. І сказаў я: гора мне! загінуў я! бо я чалавек зь нячыстымі вуснамі, і жыву сярод люду таксама зь нячыстымі вуснамі, - і вочы мае бачылі Цара, Госпада Саваофа. Тады прыляцеў да мяне адзін серафім, і ў руцэ ў яго распалены вугаль, які ён узяў абцугамі з ахвярніка, і дакрануўся да вуснаў маіх і сказаў: вось, гэта кранулася вуснаў тваіх, і беззаконьне тваё адведзена ад цябе, і грэх твой ачышчаны. І пачуў я голас Госпада, Які сказаў: каго Мне паслаць? і хто туды пойдзе за вас? І сказаў я: вось я, пашлі мяне. А Ён сказаў: ідзі і скажы гэтаму народу: слыхам

пачуеце, і не ўразумеце; і вачыма глядзецьмеце, і ня ўбачыце. Агрубела бо сэрца ў людзей гэтых, і цяжка чуюць вушыма, і зьмежылі вочы свае, хай ня ўгледзяць вачыма, і не пачуюць вушыма, і сэрцам не ўразумеюць, і не навернуцца, каб Я ацаліў іх. І сказаў я: ці надоўга, Госпадзе? Ён сказаў: пакуль не апусьцеюць гарады, і не застануцца без жыхароў, і дамы бязь людзей, і пакуль зямля гэтая зусім не запусьцеецца. І выдаліць Госпадзь людзей, і вялікае запусьценне будзе на гэтай зямлі.

Іс 6:1–12

3. Прароцтваў Ісаі чытаньня

Прароцтва пра Егіпет. - Вось, Госпадзь сядзіць на воблаку лёгкім і прыбывае ў Егіпет. І затрымцяць ад аблічча Яго ідалы Егіпецкія, і сэрца Егіпта растане ў ім. І дух Егіпта зьняможацца ў ім, і забытаю раду яго, - і пойдучь яны да ідалаў і да чарадзеяў, і да закліначоў мёртвых і да варажбітоў. І аддам Егіпцянаў у рукі валадара жорсткага, і люты цар запануе над імі, кажа Госпадзь, Госпадзь Саваоф. І скончыцца вада ў моры і рака зьвядзецца і высохне; Дзе яны? дзе твае мудрацы? хай яны скажуць табе; хай даведаюцца, што Госпадзь Саваоф вызначыў пра Егіпет? У той дзень Егіпцяне будуць падобныя да жанчын і затрымцяць і забаяцца руху рукі Госпада Саваофа, якую Ён падыме на іх. У той дзень ахвярнік Госпаду будзе пасярод зямлі Егіпецкай, і помнік Госпаду - каля межаў яе. І будзе ён азнакаю і сьведчаньнем пра Госпада Саваофа ў зямлі Егіпецкай, бо яны заклічуць да Госпада ад прыгнятальнікаў, і Ён пашле ім выратавальніка і заступніка, і выбавіць іх. Госпадзь явіць Сябе ў Егіпце; і Егіпцяне ў той дзень спазнаюць Госпада і прынясуць ахвяры і дарункі, і дадуць абяцаньні Госпаду, і выканаюць.

Іс 19:1, 3–5, 12, 16, 19–21

і Уладара усяго сусьвету.

Не старац Мяне трымае, / але Я трымаю яго: / бо ён у Мяне адпушчэньня просіць.

Таямнічыя Абцугі, / як Ты Вугаль носіш, / як сілкуеш Сілкавальніка усіх?

У старажытных з нованароджанымі былі прынасімыя / пару турчыкаў альбо двое птушанят; / замест іх боскі старац / і цнатлівая Ганна прарочыца, / служачы ад Дзевы Народжанаму / і адзінаму Сыну Айца, / у храм прынесенаму, / Яго узьвялічвалі.

О дачка_Фануілава, / прыйдзі, стань з намі / і дзякуй Хрыста Выратавальніка, Сына Боскага.

Ганна цнатлівая / узьвяшчае цудоўнае, / вызнаючы Хрыста Творцам нябёсаў і зямлі.

Неспасьціжна для Анёлаў і дзеля людзей / адбыўшаеся над Табою, / Маці, Дзева Чыстая.

Чыстая Галубіца, / чужая брыдоты Агніца / Агнца і Пастыра ў Храм прыносіць.

“Ты даў мне”, - Сімяён заклікаў,- / “радасьць Твайго, Хрысьце, выратаваньня; / прымі слугу Твайго, ценем Закона змарнелага, / новай дабрыні сьвятаправадніком і тайнагледачом, / хвалою Цябе уздымаючага!”

О Хрысьце - Цар усяго! / Перамогі над ворагамі / верным слугам Тваім падаруй.

О Хрысьце - Цар усяго! / Падаруй мне гарачыя сьлёзы, / ды аплачу душу маю, якую я бядотна загубіў.

Замест: Слава:

Траістым сьвятлом зьзяючую / і Адзінае ў Трох Асобах Боскасьць / поўна глыбокай пашаны ды усхвалім.

Замест: Цяпер:

О Дзева_Марыя! / Адукуй маю душу, / вельмі азмрочаную жыцьцёвымі асалодамі.

З глыбокай павагай сьвятым прарыца, / Ганна, цнатлівая і справядлівая старыца, / у храме ясна вызнавала Уладара, / Богародзіцу жа, усім прысутным / аб Ёй абвяшчаючы,

Сімяён Багародзіцы, - / “Калі ўбачыш Ты на Крыжы Сына Твайго, / Якому мы заклікаем: / Дабраслаўлёны Бог бацькоў нашых!”

Песьня 8

Ірмас: У нясьцерпным вагні знаходзячымся / правадыры набожнасьці юнакі, / але не пацярпеўшы шкоды ад полымя, / песьню боскую сьпявалі: / “Дабраслаўляйце, усё тварэнні Госпада, Госпада / і узьнімаеце ва усе стагодзьдзя!”

Народ Ізраільскі! Бачачы сваю славу / - Эмануіла, Немаўля ад Дзева, / сьвяткуй цяпер прад тварам боскага каўчэга: / “Дабраслаўляйце, усё тварэнні Госпада, Госпада / і узьнімаеце ва усе стагодзьдзя!”

“Вось”, - выклікнуў Сімеон, - / “Гэты - Бог праўдзівы і Немаўля - / будзе знакам няпрыракаемым”. / Яму мы, верныя, засьпяваем: / “Дабраслаўляйце, усё тварэнні Госпада, Госпада / і узьнімаеце ва усе стагодзьдзя!”

Гэта - Жыцьцё па існасьці, / Бог Слова, зрабіўшыся Немаўлём, / будзе падзеньнем дзеля непакорлівых, / роўна як і паўстаньнем дзеля усіх, / з вераю сьпяваючых: / “Дабраслаўляйце, усё тварэнні Госпада, Госпада / і узьнімаеце ва усе стагодзьдзя!”

Песьня 9

Богародзіца Дзева, / Надзея хрысьціянаў, / абараняй, агароджвай і захоўвай на Цябе спадзяваньня ускладаючых.

Богародзіца Дзева, / Міласэрная сусьвету Заступніца, / абараняй і захоўвай ад усялякай бяды і смутку.

Ірмас: У цені і літары Закона / мы, верныя, угледжваем выяву: / усякая істота мужчынскага полу, / адчыняючая улоньня маці, прысьвячана Богу; / таму першанароджанае Слова, / Сына Айца безпачатковага, / першанароджанага не ведаўшай мужа Маці, / мы узьвялічваем.

Боганосец Сімяён, / прыйдзі і вазьмі на рукі Хрыста, / Якога нарадзіла Дзева Чыстая Марыя.

Прымае ў абдымкі Старац Сімеон / Стваральніка Закона /

Вершыры на ліціі

Анатоля, тон 1

Старажытны днямі, / даўшы ў старажытнасьці Закон на Сінаі Майсею, / цяпер бачны як Немаўля; / і Закон выконваючы, як Творца Закона, / па Законе ў храм прыносіцца / і старцу уручаецца. / Прыняўшы жа Яго на рукі, Сімеон Справядлівы, / і зыход свой з палону цела бачачы адбываўчымся, / радасна заклікаў: / “Вочы мае убачылі таемніцу, ад стагодзьдзя патаемнае, / і ў гэтыя апошнія дні зьявіўшаеся, - / сьвятло, што разганяе няверацых язычнікаў змрочнае бяздумья / і славу новаабранага Ізраіля. / А таму вызвалі слугу Твайго ад сувязі цела гэтага / да непераходзячага і цудоўнага бясконцага жыцьця, / даруючы сусьвету вялікую міласць!”

Звышгоднага Яна Дамаскіна

У старажытнасьці Закон Майсею на Сінаі Выклаўшы / у гэты дзень Сам загадам Закона падпарадкоўваецца, / дзеля нас па літасьці стаўшы падобным нам. / Цяпер чысты Бог, як Дзіцё Сьвятое, / адчыніўшы прычыстае улоньня, / Самому Сабе, як Бог, прыносіцца, / вызваляючы ад праклёну Закона / і адукоўваючы душы нашы.

Андрэя Піра, тон 2

Таго, Каму горныя служыцелі з трапятаньнем моляцца, / цяпер на зямлі рэчывымі рукамі прыняўшы, / Сімяён злучэньне Бога з людзьмі абвяшчае. / І, бачачы Нябеснага Бога як чалавека, / разлучаючыся з жывучымі на зямлі, радасна заклікаў: / “Тым, хто ў цемры сьвятло нязгасны адчыняючы, / Госпад, слава Табе!”

Патрыярха Гэрмана

У гэты дзень Сімяён у абдымкі Госпада Славы прымае, / Якога перш Майсей у цямрэчы сузіраў, / на горы Сінайскай скрыжалі уручыўшы яму. / Гэта Ён - Які гаварыў праз

прарокаў і Закона Творца. / Ён Той, аб Кім Давыд узьвяшчае,
- усім страшны, / але маючы вялікую і багатую міласць.

Сьвятога сьвятая Дзева / прынесла ў сьвяцілішча
сьвятару, / Сімеон жа з распасьцёртымі абдымкамі прыняў
Яго, радуючыся, і выгукнуў: / “Цяпер адпускаеш Ты слугу
Твайго, Уладар, / па слове Твайму, з мірам, Госпадзі!”

Стваральнік нябёсаў і землі / у гэты дзень быў у
абдымках насімы / сьвятым Сімеонам старцам, / і вось, ён
Сьвятым Духам абвяшчаў: / “Цяпер я вызвалены, / бо
угледзеў Выратавальніка майго!”

Анатолія

У гэты дзень старац Сімеон / уваходзіць у Храм,
радуючыся духам, / каб Далўшага Майсею Закон і
Выканаўцу Закона ў абдымкі прыняць. / Адзін у цямрэчы і
няясным голасе удастоіўся дасягнуць Богабачаньня, / і сваім
тварам утоеным / няверныя сэрцы жыдоў выкрыў. / Іншы жа
на руках панёс увасобіўшаеся Прадвечнае Слова Айца / і
адкрыў Сьвятло народам: Крыж і Увакрэсьненне. / І Ганна
прарочыцай зьявілася, / аб Выратавальніку і Збавіцелю
Ізраіля абвяшчаючы. / Выклікнем жа Яму: “Хрысьце Божа
наш, / па малітвах Богародзіцы памілуй нас!”

Андрэя Крыцкага, тон 4

У гэты дзень сьвятая Маці / і сьвяцілішча больш высокая
/ зьявілася ў сьвяцілішча уяўляючы сусьвету сусьвета Творцу
/ і Закона падаўца. / Яго і прыняўшы ў абдымкі старац
Сімяён, / радуючыся усклікаў: / “Цяпер адпускаеш Ты слугу
Твайго, / бо убачыў я Цябе, Выратавальніка душаў нашых!”

Слава Айцу, і Сыну, і Сьвятому Духу.

Андрэя Крыцкага, тон 5

Дасьледуйце Пісаньня, / як сказаў у Евангельях Хрыстос
Бог наш, / бо ў іх мы знаходзім, / што Ён нарадзіўся і спавіты
быў пялёнамі, / атачаем клопатам і сілкуем малаком, /
прыняў абразаньне і носім быў Сімяёнам: / не уяўна і не

Сапраўды носячы выяву / перш стагодзьдзяў Цябе
Нарадзіўшага, / Ты па міласэрнасьці Сваёй цяпер / немачу
сьмяротных апрануўся.

Пакланіўшамуся Табе, / Сыну Усявышняга, Сыну Дзевы,
/ Богу зрабіўшамуся Немаўлём, / цяпер адпусьці з мірам.

Кандак, тон 1

Улоньня Дзевы асьвянціўшы нараджэньнем Тваім, / і рукі
Сімяёна дабраславіўшы, / загадзя, як належыла, / і цяпер Ты
выратаваў нас, Хрысьце Божа. / Але абгарадзі мірам сярод
войнаў народ Твой / і умацуй тых, каго Ты узылюбіў, /
Адзіны Чалавекалюбчы.

Ікас: Да Багародзіцы зьвернемся / мы, жадаючыя
убачыць Сына Яе, / да Сімяёна прынасімага, / на Якога з
нябёсаў пазіраючы, / бесьцялесныя дзівяцца і усклікаюць: /
“Цудоўнае мы сузіраем цяпер і незвычайнае, / неспасьціжнае,
невыводнае: / бо Стваральніка Адама носяць як немаўля, /
Няўмяшчальны ў абдымках стараца зьмяшчаецца, /
Знаходзячыся ў бязмежных нетрах Айца Свайго /
добраахотна абмяжоўваецца - цела, але не Боскасьцю, - /
Адзіны Чалавекалюбчы!”

Песьня 7

Ірмас: Цябе, Бога Слова, у агні арасіўшага / юнакоў
богасловячых, / і ў Дзеву бязгрэшную усяліўшага, / мы
славім, поўна глыбокай пашаны сьпяваючы: /
“Дабраслаўлены Бог бацькоў нашых!”

“Я адыходжу, каб распавесьці Адаму, / у адзе
знаходзячамуся, / і прынесьці Еве добрую вестку”, - / Сімяён
заклікаў, з прарокамі сьвяткуючы, / - “Дабраслаўлены Бог
бацькоў нашых!”

Каб пазбавіць тленны род, / Бог сьйдзе нават да пекла, /
палонным усім падасьць вызваленьне і прасьвятленьне
сьляпым, / роўна як і нямым - здольнасьць усклікаць: /
“Дабраслаўлены Бог бацькоў нашых!”

“І Тваё сэрца, Бязгрэшная, меч праніжа”, - прадказаў

і Уладара, / выканаўцы статуту Закона, - / заклікаючы да Яго: / “Усё напоўнілася хвалою Табе!”

Сімяён, бачачы Слова безпачатковае, / у целе, як на пасадзе Хэрувіскам, Дзевай насімае, / Пачатак быцьця усяго - як Немаўля, / у здзіўленьні заклікаў да Яго: / “Усё напоўнілася хвалою Табе!”

Песьня 5

Ірмас: Калі Ісяя убачыў у правобразе / прыўзнясённага на пасадзе Бога, / аточанага Анёламі славы, / ён заклікаў: “О, я няшчасны!” / Бо праўбачыў я увасобіўшага Бога, / сьвятлом незгасальным і сусьветам уладарачага”.

Зразумеўшы Боскі старац / славу, паказаную ў старажытнасьці прароку, / бачачы Слова, насімае рукамі Маці, / “Радуйся, о Годнашаноўная”, - заклікаў, - / “бо Ты, як пасад, трымаеш Бога, / сьвятлом незгасальным і сусьветам уладарачага”.

Старац, схілячыся і поўны глыбокай пашаны дакрануўшыся / да ступняў не спазнаўшай шлюбу Дзевы і Богамаці, / выгукнуў: “Вагонь нясеш Ты, Чыстая; / страшуся прыняць у абдымкі Немаўля - Бога, / сьвятлом незгасальным і сусьветам уладарачага”.

“Чысьціца Ісяя, ад Сэрафіма вугаль прыняўшы”, - / заклікаў старац да Богамаці, - / “Ты жа адукоўваеш мяне, / рукамі, як абцугамі падаўшы мне Табой Насімага, / сьвятлом незгасальным і сусьветам уладарачага”.

Песьня 6

Ірмас: Выклікнуў да Цябе Старац, / убачыўшы сваімі вачамі выратаваньне, / прышоўшае да народаў ад Бога: / “Хрысьце, Ты - Бог мой!”

На Сіёне камэнем Ты быў пакладзены, / для непакорлівых - скалою перапоны і спакусы, / верным жа - нязломным выратаваньнем.

прывідна, але праўдзіва зьявіўся сусьвету. / Выклікнем жа Яму: / “Прадвечны Божа, слава Табе!”

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Патрыярха Гэрмана, тон 5

Старажытны днямі, стаўшы Немаўлём па целе, / Маці-Дзевай у храм прыносіцца, / выконваючы Свайго жа Закона наказ. / Прыняўшы Яго на рукі, Сімяён абвяшчаў: / “Цяпер адпускаеш з сьветам, / па слове Твайму, слугу Твайго, / бо убачылі вочы мае выратаваньне Тваё, Госпадзі!”

Вершыры на вершоўны, тон 7.

Звышгоднага Касьмы Маіўмскага

Упрыгож, Сіён, свой шлюбны палац / і прымі Цара - Хрыста. / Прывітай Марыю - Нябесныя Дзьверы, / бо Яна пасадам Хэрувіскім зьявілася, / Яна трымае Цара Славы. / Воблакам сьвятла зьяўляецца Дзева, / носячая на руках Сына, / перш ранішняй зоркі народжанага. / Паклаўшы Яго ў свае абдымкі, / Сімяён абвясьціў народам, / што Ён - Уладар жыцьця і сьмерці / і Выратавальнік сусьвету.

Верш: Сёньня адпускаеш раба Твайго, Уладыка, паводле слова Твайго, зь мірам.

Лк 2:29

Зазьзяўшага ад Айца перш стагодзьдзяў, / у апошнія жа поры - ад улоньня нявіннага, / Закон на гора Сінайскай усталяваўшы / і наказу Закона падкараючыся, / не выпрабаваўшая шлюбу Маці, нясучы ў Храме, / паднесла старцу - сьвятару і праведніку, / адкрыцьцё атрымаўшаму, што убачыць Хрыста Госпада. / Прыняўшы Яго ў свае абдымкі, / Сімяён усьцешыўся, заклікаючы: / “Гэты ёсьць Бог, гэтак жа вечны, як Айцец, / і Збавіцель душаў нашых!”

Верш: Сьвятло на асьвятленьне язычнікаў, і славу народу Твайго Ізраіля.

Лк 2:32

Насімага на калясьніцах Хэрувіскіх / і асьпяваемага ў песьнях Сэрафімаў, / Усталяваўшага Закон і выканаўцу

статуту Закона, / нясучы ў абдымках Богародзіца Марыя, / без выпрабавання шлюбнага увасобіўшагася ад Яе, / дала на рукі старцу-святару. / І ён, Жыцьцё нясучы, прасіў / ад жыцьця зямнога вызвалення, клікаючы: / “Уладар, цяпер адпусці мяне узьвясьціць Адаму, / што убачыў я нязьменнага Немаўля, / Бога Прадвечнага і Выратавальніка сусвету!”

Слава Айцу, і Сыну, і Сьвятому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Андрэя Крыцкага, тон 8

Хэрувімамі насімы / і асьпяваемы Сэрафімамі, / у гэты дзень у Боскае Сьвяцілішча па Закону прынасімы, / як на пасад садзіцца на старэчыя рукі / і ад Іосіфа прымае дарункі, як належыць Богу: / як пару турчыкаў - Царкву бязгрэшную / і ад язычнікаў новаабраны народ, / двух жа галубіных птушанят / - як Заснавальнік Старога і Новага Запаветаў. / Сімяён жа, выкананьне былога яму прадказаньня прыняўшы, / дабраслаўляючы Дзеву, Богародзіцу Марыю, / выяву пакуты ад Яе Нарадзіўшагася прадказаў, / і просіць у Яго вызвалення, заклікаючы: / “Цяпер адпускаеш Ты мяне, Уладар, / як перш мне узьвясьціў: / бо убачыў я Цябе, Прадвечнае Сьвятло, / Выратавальніка і Госпада / людзям носячым імя Хрыстова!”

Трапар, тон 1

Радуйся, дабрадатная Богародзіца Дзева, / бо з Цябе зазьзяла Сонца праўды, Хрыстос Бог наш, / асьвячаючы ў цемры перабываючых. / Весяліся і ты, старац справядлівы, / які прыняў у абдымкі Вызваліцеля душаў нашых, / даруючага нам уваскрэсьне. (3)

руку выратаваньня распасьціраючы Адаму.

Каб аднавіць у ранейшам стане першароднага, / зрабіўшагася неразумным як немаўля праз спакушэньне, / Бог Слова Немаўлём зьявіўся.

З зямлі адбыўшуюся існасьць / і ізноў у яе вярнуўшуюся, / Стваральнік явіў адпаведнай Боскасьці, / стаўшы Немаўлём, але не зьмяніўшыся.

Сядальны, тон 4

У старажытнасьці на гары Сінай Майсей убачыў Бога ззаду / і удастоіўся нясна чуць Боскі голас у цямрэчы і буры; / цяпер жа Сімяён прыняў у абдымкі / дзеля нас нязьменна увасобіўшагася Бога, / і, радасна накіроўваўся ад тутэйшага да жыцьця вечнага. / Таму ён і заклікаў: / “Цяпер адпускаеш Ты слугу Твайго, Уладар!”

Слава Айцу, і Сыну, і Сьвятому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

У старажытнасьці на гары Сінай Майсей убачыў Бога ззаду / і удастоіўся нясна чуць Боскі голас у цямрэчы і буры; / цяпер жа Сімяён прыняў у абдымкі / дзеля нас нязьменна увасобіўшагася Бога, / і, радасна накіроўваўся ад тутэйшага да жыцьця вечнага. / Таму ён і заклікаў: / “Цяпер адпускаеш Ты слугу Твайго, Уладар!”

Песьня 4

Ірмас: Пакрыла нябёсы доблесць Твая, Хрысьце, / бо выйдучы з каўчэга Тваёй сьвятыні - / бязгрэшнай Маці - / Ты зьявіўся ў Храме славы Тваёй, / як Немаўля, насімы на руках, / і усё напоўнілася хвалою Табе.

“Сімяён, служыцель невымоўных таемніц”, - / Богародзіца заклікала, - / “Таго, аб Кім спрадвеку павядомлены ты Сьвятым Духам, / зрабіўшаеся немаўлём Слова - Хрыста, / радуючыся, у абдымкі прымі, / заклікаючы да Яго: / Усё напоўнілася хвалою Табе!»

Каго чакаў ты, Сімяён, радасна прымі - / Хрыста, Дзіцё узростам, / суцяшэньне богаабранага Ізраіля, / Творцу Закона

КАНОН

Канон св. Касьмы Маіўмскага, тон 3; ірмасы канона сьпяваюцца двойчы, усі трапары сьпяваем на 12.

Песьня 1

Ірмас: Над сухою зямлёй, нарадзіўшайся з бездані, / сонца некалі узышло: / бо як сьцяна па абедзвюх боках застыгла вада / дзеля народа пешага, мора пераходзіўшага / і богадагодна сьпяваўшага: / “Асьпяваем Госпада, / бо Ён хвалебна уславіўся!”

Аблёкі ды пральюць вадзю; / бо Сонца - Хрыстос, / лёгкім воблакам насімае - бязгрэшнымі рукамі, / у Храме зьявілася, як Немаўля; / таму мы, верныя, будзем усклікаць: / “Асьпяваем Госпада, / бо Ён хвалебна уславіўся!”

Умацуецца рукі Сімяёна, / саслабелыя ад старасьці, / і згрыбелыя ногі старца / бадзёра рухайцеся Хрысту насустрач; / склаўшы карагод з бесьцялеснымі, засьпяваем Госпаду, / бо Ён хвалебна уславіўся!

Узрадуйцеся нябёсы, распасьцёртыя прымудра, / радуйся і зямля: / бо адбыўшыся з нетр Усябоскіх Стваральнік Хрыстос, / Маці Дзтвай Богу Айцу як немаўля прыносіцца, / Той, Хто перш усіх, / бо Ён хвалебна уславіўся.

Катавасія

Над сухою зямлёй, нарадзіўшайся з бездані, / сонца некалі узышло: / бо як сьцяна па абедзвюх боках застыгла вада / дзеля народа пешага, мора пераходзіўшага / і богадагодна сьпяваўшага: / “Асьпяваем Госпада, / бо Ён хвалебна уславіўся!”

Песьня 3

Ірмас: Сцвярджаньне на Цябе спадзяваючыхся! / Зацвердзі, Госпад, Царкву, / якую Ты набыў / каштоўнаю Тваёю крывёй.

Першанароджаны ад Айца перш стагодзьдзяў / першанароджаным Немаўлём бязгрэшнай Юначцы зьявіўся, /

НА РАНІШНЯЙ

На Бог Госпад: трапар сьвята, тройчы.

Па 1 вершаслоўі сядальены, тон 1

Хор Анёльскі ды дзівіцца цуду, / мы жа, сьмяротныя, песьню засьпяваем сваімі галясамі, / бачачы невыказнае Боскае сыходжаньне на зямлю: / бо Таго, прад Кім трасуцца нябёсныя сілы, / цяпер прымаюць у абдымкі старэчыя рукі, / як адзінага Челавекалюбцу.

Слава Айцу, і Сыну, і Сьвятому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Хор Анёльскі ды дзівіцца цуду, / мы жа, сьмяротныя, песьню засьпяваем сваімі галясамі, / бачачы невыказнае Боскае сыходжаньне на зямлю: / бо Таго, прад Кім трасуцца нябёсныя сілы, / цяпер прымаюць у абдымкі старэчыя рукі, / як адзінага Челавекалюбцу.

Па 2 вершаслоўі сядальены, тон 1

Знаходзячыся вечна з Айцом на сьвятым пасадзе, / прыйдучы на зямлю, ад Дзевы нарадзіўся і стаў Немаўлём, / Той, Хто па істоце часам не абмежаваны. / Сімяён, прыняўшы Яго ў абдымкі, радуочыся, абвяшчаў: / “Цяпер Ты адпускаеш, Міласэрны, узьвясляўшы, слугу Твайго!”

Слава Айцу, і Сыну, і Сьвятому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Знаходзячыся вечна з Айцом на сьвятым пасадзе, / прыйдучы на зямлю, ад Дзевы нарадзіўся і стаў Немаўлём, / Той, Хто па істоце часам не абмежаваны. / Сімяён, прыняўшы Яго ў абдымкі, радуочыся, абвяшчаў: / “Цяпер Ты адпускаеш, Міласэрны, узьвясляўшы, слугу Твайго!”

Узьвясляваньня

Узьвясляваем Цябе, / Падавец жыцьця Хрысьце, / і шануюм Усячыстую Маці Тваю, / Якою Ты ў выкананне Закона / цяпер прынесены ў храм Госпада.

Псальма абраная

Маё сэрца вылілася добрым словам.	Пс 44:2А
Я кажу: песьня мая пра Цара.	Пс 44:2Б
Язык мой - пяро хуткага пісьма.	Пс 44:2В
Ты прыгажэйшы за сыноў чалавечых!	Пс 44:3А
Аперажыся мечам па паясьніцы Тваёй, Магутны.	Пс 44:4А
І ў гэтым уборы Тваім пасьпяшайся, сядзь на калясьніцу дзеля праўды і лагоды і справядлівасьці.	Пс 44:5А
Ты палюбіў праўду і зьненавідзеў бяспраўе.	Пс 44:8А
Слухай, дачка, і глядзі, і прыхілі тваё вуха, і забудзь народ твой і дом бацькі твайго.	Пс 44:11
Запрагне Цар прыгажосьці тваёй; бо Ён Гасподзь твой, і ты пакланіся Яму	Пс 44:12
І будуць прасіць цябе найбагацейшыя людзі.	Пс 44:13Б
Гасподзь у сьвятым Сваім храме, Гасподзь - трон Ягоны на нябёсах, вочы Ягоныя бачаць, павекі Ягоныя выпрабоўваюць сыноў чалавечых.	Пс 10:4
Бачылі шэсьце Тваё, Божа, шэсьце Бога майго, Цара майго ў сьвятыні.	Пс 67:25
Сьвятога храма Твайго.	Пс 64:5Б
Дому Твайму, Госпадзе, належыць сьвятасьць на доўгія дні.	Пс 92:5Б
Зраблю імя Тваё памятным ва ўсіх пакаленьнях.	Пс 44:18А
Бо яно добрае перад сьвятымі Тваімі.	Пс 51:11В

*Пасьля паляляя:***Сядальны, тон 4.**

Старажытны днямі дзеля мяне становіцца немаўлём, / прылучаецца абрадам ачышчэньня найчысты Бог, / каб пасьведчыць, што прыняў Ён ад Дзевы цела, як у мяне. / І Сімяён, пасьвечаны ў гэтыя таемніцы, / спазнаў у Ім Бога, зьявіўшага ў целе, / і як Жыцьцё Яго прывітаў, / і, радуючыся, па-старэчаму усклікаў: / “Адпусьці мяне, бо убачыў я Цябе, / Жыцьцё усіх!”

*Сьцяпяны, 1-й антыфон 4-га тону.***Пракімен, тон 4**

Зраблю імя Тваё памятным ва ўсіх пакаленьнях.

Верш: Маё сэрца вылілася добрым словам; я кажу: песьня мая пра Цара.

Пс 44:18А; 2А*Евангелья ад Лукаша, пачатак 8.***Пасьля 50 псалмы вершыра, тон 6**

Ды адчыняецца ў гэты дзень нябесная брама, / бо Безпачатковае Слова Айца, / рыняўшае ў часе пачатак / не страціўшы Сваё Боскасьці, / Дзевай-Маці як Немаўля саракадзёная / добраахвотна прыносіцца ў Храм падзаконны, / і Яго ў абдымкі прымае старац, / "Адпусьці", - заклікаючы, як слуга Уладару - / “бо бачылі вочы мае выратаваньне Тваё!” / Прышоўшы ў сусьвет выратаваць род чалавечы, / Госпад, слава Табе!